

[Glistrup]

sager presses igennem til afgørelse. Her står formanden med fuld klarhed over, hvad der kan ske her i Danmark, når vi er kommet til næste mødedag i dette folketing, hvor SFs landsmøde er forbi, og hvor hele spillet kan tumle omkuldet og man eventuelt kan risikere, at forslaget ikke kan gennemføres i den fornuftige form, det har i øjeblikket – det er overvejende fornuftigt, hvad der foreligger i øjeblikket – idet folketingets arbejde måske mere eller mindre går i stå. Derfor flytter formanden helt fornuftigt mødet fra om onsdagen, der kun kunne have ført til en betænkningssag med henblik på behandling engang 5–8–10 dage ind i den nye tid, der indvarsles, når SFs landsmøde skilles kl. 16 på søndag, til om tirsdagen, så vi kunne nå at få behandlingen nu.

Hvad gør så de partier, der påstår, at de skulle være regeringsduelige som et alternativ til den ulykkelige fallitregering, vi har i øjeblikket, når det er landets erhvervsinvesteringer og det hele, der står på spil? Ja, de hænger sig i, at de er fornærmede over nogle tekniske detaljer. De kan virkelig ikke nå at tage stilling til, om vi skal føre en red Danmark-politik eller ej, så de undlader at stemme med hensyn til det, der vitterlig er en positiv forbedring – fuldstændig på linje med den holdning, som de har taget også ved tidligere sager i dag og ved andre sager. Det er dem, der tror, at de kan regere landet. De kan ikke mande sig op til at sige ja eller nej. De kan ikke sige ja til noget, der i den grad er overvejende positivt over for en afgørende katastrofe, men hænger sig i, at der ikke har været tid nok til, at de har kunnet læse alle bilagene. Det er ikke med den holdning, vi frelser Danmark fra den statsbankerotsafgrund, som vi er på vej til.

I virkeligheden burde der stå i grundloven, at det folketingsmedlem, der undlader at stemme, skal nedlægge sit mandat, for vi er valgt herind for én eneste ting, nemlig for at sige ja eller nej. Det må i hvert fald være minimum for udbetaling af folketingsløn til et menneske, at vedkommende kan sige ja eller nej til de forslag, der forelægges ham. Han skal helst kunne mere. Men ikke engang det minimum på et så afgørende punkt som det, vi behandler her, kan man altså leve op til fra partier som venstre og konservative.

Det, som er blevet afsløret under debatten om denne væsentlige sag, er faktisk noget,

som bekræfter fremskridtsmanden Hilmar Baunsgaards udtalelser i går. Det er ikke den hr. Baunsgaard, der kommer på talerstolen nu her engang efter mig, men det er altså én, der efterhånden har fået det hele på afstand og kan se, hvordan det er blevet totalt ødelagt, fordi der er ført en politik af den type, som de gamle partier her i denne sal i og for sig kan gå hånd i hånd med.

Selvfølge skal vi kunne finde frem til at sige ja eller nej. Der er ikke nogen som helst tvivl om, at dette forslag umiddelbart vil have den virkning, at der kommer noget gang i det, som ellers er ved at sætte Danmark i stå i en så uhyggelig grad, som forholdet faktisk er i øjeblikket, ved at der skabes et generelt bedre erhvervs klima både for Loke og for Thor, for alle, som kan iværksætte investeringer. Ikke noget med denne selektive pamperehvervsfremmestøtte, som man ellers plejer at excellere i fra regeringens side, men virkelig noget, som fornuftigt kan gavne.

At der så er nogle skønhedspletter – ganske store skønhedspletter – forbundet med det, det er trods alt underordnet. Der er ikke nogen som helst tvivl om, at alt i alt vil klimaet for investeringer i dansk erhvervsliv være bedre, når dette forslag er vedtaget, end forholdene er, så længe dette forslag ikke er vedtaget. Det må være det eneste saliggørende, og det må føre til, at man stemmer ja til dette forslag – ikke, at man tager det vattede standpunkt at sige: jeg ved ikke, hvad jeg skal gøre, jeg undlader bare at stemme.

Jeg anbefaler kraftigt, at man stemmer ja til lovforslaget.

Bollmann (CD):

Jeg skal på CDs vegne beklage, at et godt forslag til en nødvendig forbedring af afskrivningsreglerne – et forslag, der endda er forbedret ved anden behandling – alligevel er resulteret i dette, der ligger her i dag.

Vi må altså konstatere, at der ikke har været den fornødne tid til at gøre arbejdet færdigt. Jeg vil ikke diskutere mødetider eller læsepauzer med hr. Glistrup eller andre, men der ligger rent faktisk bilag, som ikke er kommenteret – et bilag, der måske indeholder løsningen på nogle af de udestående problemer, som andre også har været inde på. Jeg siger måske, for vi ved det ikke, vi har ikke fået ministerens kommentarer. I stedet